

P R Æ F A T I O.

dent alium Saxonum primū, deinde Parisiacæ civitatis
Episcopo, apud eundem Bedam legimus. b Legendarum
gratiā scripturarum in Hiberniā non parvo tempore de-
moratus est, & de Ædilvino: c Hiberniam gratiā legendi
adiit, & benè instructus patriam rediit, atque Episcopus in
provincia Lindissifactus, multo Ecclesiam tempore no-
bilissimè rexit, & de Alfrido Nordanhumborum Rege.

d Scottorum qui tūc versatus incola terris,
 Cœlestem intento spirabat corde sophiam.
 Nam patriæ fines & dulcia liquerat arva;
 Sedulus ut Domini mysteria disceret exul.

d Id in
 Carm. de
 Vita S.
 Cuthberti
 cap. 11.

In Hiberniam siquidem secedens (ut libro 1. de gestis Re-
gum Anglor. refert Guilielmus Malmesburiensis) ibique
magno otio litteris imbutus, omni Philosophiā compo-
suerat animum.

Albinus quoque qui & Alcuinus (cujus est ad Col-
cum lectorem in Scotiā sive Hiberniā, XVIII. Epistola)
de Willibrordo Ultrajectino Archiepiscopo, qui Batavos,
Frisios & Antuerpienses ad fidem Christi convertit, ita
scribit. Quia in Hibernia scholasticam eruditionem vi-
guisse audivit, etiam quorundam sanctorum virorum,
fama narrante, conversatione incitatus, & præcipuè bea-
tissimi patris & Episcopi Egberti, qui cognomento san-
ctus vocabatur, necnon & Wicberti venerabilis viri &
sacerdotis Dei (quorum uterque ob cœlestis patriæ amo-
rem, domo, patriā, cognationeque relicta, Hiberniam se-
cessit, ibique dulcissimo supernæ contemplationis fru-
ctus seculo nudus, Deo plenus, solitaria quotidie haurie-
bat